

slaget foreslaaede Priser kunde siges at være passende eller tilstrækkelige, thi det forekom mig som Ikke-Landmand, at naar man ser paa de Handler med Landejendomme, som har fundet Sted i den senere Tid, og ser de svimlende Priser, der betales netop under den Kornlov, hvorunder vi lever, faar man ikke Indtryk af, at dette Erhverv ikke kan betale sig. Derfor staar det for mig som lidt underligt, at det skulde være nødvendigt, og jeg haaber, at det heller ikke vil vise sig at være det, at forhøje disse Priser, som man jo faar Indtryk af er tilstrækkelige til at skaffe Landbrugerne en tilstrækkelig Godtgørelse.

Dernæst undrer det ogsaa mig som ikke landbrugskyndig at høre, at det ærede 2det Medlem for 3die Kreds (Ole Hansen) betragtede det som meget betydningsfuldt for Landbruget, at man nedsatte Ligningen fra $7\frac{1}{2}$ eller $7\frac{3}{4}$ til 7 Millioner. Det undrede mig saa meget mere, som vi nu hørte det ærede 3die Medlem for 5te Kreds (Sonne) meddele, hvor store Svingninger Høsten kan udvise. Naar der kan være en Forskel af $8\frac{1}{2}$ Mill. Tønder, altsaa lig hele den udskrevne Mængde, mellem to Aars Høst, er det for en Ikke-Landmand uforstaaeligt, at det skulde have saa overordentlig stor Betydning for Landbruget, om der blev udskrevet denne $\frac{3}{4}$ Million mindre.

Endelig forstaaer jeg ikke, paa hvad Maade man skulde kunne naa til en anden Ligning end den i Lovforslaget foreslaaede, hvorved man skulde kunne udskrive mindre fra det større Landbrug, naar man ikke vil tage det fra det mindre Landbrug. Jeg forstaaer heller ikke, naar der kan være saa store Svingninger i Avlen som fra $15\frac{1}{2}$ til 24 Millioner, at saa en Udskrivning af det Kvantum, der her er Tale om, skulde gøre det næsten umuligt for det store Landbrug at opfylde sine Forpligtelser. Det er muligt, at det er, fordi jeg ikke er Landbruger, men for en almindelig Menneskeforstand er det vanskeligt at forstaa.

Med Hensyn til Befolkningens Forsyning med Næringsmidler er jeg overordentlig tilfreds med og kan udtale min Glæde over, at man her i Lovforslaget foreslaar en Nedsættelse af Priserne med 16 Øre for Brød og 8 Øre for Sukker. Det forekommer mig, at man der er inde paa den rette Vej: at søge gennem prisregulerende Foranstaltninger at sikre Befolkningen de allernødvendigste Næringsmidler til en saa billig Pris som muligt.

Med disse Bemærkninger kan jeg tilsige mit Partis Villighed til at yde sin Medvirkning til, at dette Lovforslag kan blive gennemført saa hurtigt som muligt.

Knuth: Jeg ser ikke helt saa trøstesløst paa Udsigterne for dette Forslag, som flere af de andre Talere, der har haft Ordet i Dag, har gjort. Det er fra to eller tre Taleres Side sagt, at nu var Tiden saa fremrykket, at det vel var ganske umuligt at faa Lovforslaget forandret. Jeg tror absolut ikke, at det er umuligt, jeg tror, at med nogen god Villie er det oven i Købet ikke saa forskrækkelig vanskeligt. Forholdet er jo nemlig ikke dette, at man skal begynde paa bar Bund, men der foreligger et fuldt udarbejdet Forslag, som har alle kyndige Autoriteters Tilslutning, og som Rigsdagen altsaa med fuld Fortrøstning kan gøre til sit. Jeg tror ganske vist, det vilde være heldigt, at der blev indført en ganske enkelt Ændring deri, men den tror jeg efter de Udtalelser, der senere er kommet frem, at de paagældende, som har udarbejdet dette Forslag, endogsaa med Glæde vil se. Jeg ser saaledes paa det her foreliggende Lovforslag, at det i sin nuværende Skikkelse er ganske uantageligt. Jeg vil gaa videre og sige, at det undrer mig, at en ansvarlig Minister vil forelægge et saa uforsvarligt Forslag. Jeg kalder et Forslag uforsvarligt, som fuldstændig vil kuldkaaste Grundlaget for Landbruget her i Landet, saaledes som det gennem en Menneskealder har udviklet sig, jeg kalder det uforsvarligt, at man vil ødelægge det Arbejde, der gennem 20—30 Aar er gjort med Dygtighed, med Indsigt, med Flid og med store Bekostninger. Jeg sigter herved til den Ødelæggelse af de mange store og kostbare Besætninger, som vil være en nødvendig Følge af dette Lovforslag, hvis det føres igennem i den Skikkelse, i hvilken det er forelagt af Ministeren og i hvert Fald til Dels vedtaget af Folketinget.

Men desværre, det er ikke den eneste Ulempe, der klæber ved dette Lovforslag. Hele Grundlaget for Ligningen, Jordskyllen, er efter min Mening i højeste Grad uretfærdigt og uheldigt, og naar der er anvist andre Veje, som alle de virkelig kyndige Landbrugsrepræsentanter har samlet sig om, kan det jo kun undre, at den ikke landbrugskyndige Indenrigsminister paa trods af al Sagkyndighed her i Landet fastholder dette Grundlag. Den højterede Minister maa undskyldes, at jeg ikke kan tage dem, der har været hans særligere